

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: OT/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413000255
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozefína Králová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1413000255.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, sudkyňou pre prípravné konanie JUDr. Jozefínou Královou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. novembra 2015 v Bratislave

r o z h o d n u t i e :

obžalovaný Z. Š.: H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. C., R. C. C.,
C. X

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 12.10.2013 v čase okolo 14.45 hod. viedol motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, strieborná metalíza, EČV: C. XXX A. v Bratislave po ulici Š. Králika, pričom nemal rozsvietené svetlomety, v dôsledku čoho bol zastavený hliadkou OO PZ Devínska Nová Ves a následnou dychovou skúškou bola obžalovanému v čase 14.52 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l a opakovanou skúškou v čase 15.15 hod. 0,64 mg/l alkoholu v dychu.

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,

z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. I/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 / dva/ mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu súd ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel v trvaní 7 /sedem/ rokov.

o d ō v o d n e n i e :

Na obžalovaného Z. Š. bola podaná obžaloba na Okresný súd Bratislava IV dňa 14.10.2013 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 12.10.2013 v čase okolo 14.45 hod. viedol motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, strieborná metalíza, EČV: C. XXX A. v Bratislave po ulici Š. Králik, pričom nemal rozsvietené svetlomety, v dôsledku čoho bol zastavený hliadkou OO PZ Devínska Nová Ves a následnou dychovou skúškou bola obžalovanému v čase 14.52 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l a opakovanou skúškou v čase 15.15 hod. 0,64 mg/l alkoholu v dychu.

Po vydaní trestného rozkazu dňa 14.10.2013 (č.l. 53) a podaní odporu prokurátorkou (21.10.2013 - č.l. 60), došlo zo zákona k jeho zrušeniu a preto súd nariadil hlavné pojednávanie na termín 10.12.2013, na ktorom prokurátor zotrval na podanom odpore, pričom súd oboznámil podania obžalovaného na vykonanie dôkazov a obžalovaný navrhol odročiť hlavné pojednávanie za účelom konania dohody o vine a treste. Obžalovaný po zákonomnom poučení uviedol, že poučeniu porozumel a prehlásil, že bude vypovedať, že obžaloba mu bola doručená a jej porozumel. obžalovaný po porade s obhajcom podľa § 257 urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a na nasledujúce otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal zhodne „áno“. Prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného bez výhrad a následne súd uznesením podľa § 257 ods. 6,7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a že dokazovanie ohľadne viny nevykoná a dokazovanie vykoná len ohľadne trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. OT/94/2013 zo dňa 14.01.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku.

Za to mu bol podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 / dva/ mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určený skúšobná doba v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel v trvaní 5,5/ päť a pol/ roka.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátorka a obžalovaný Z. Š..

Okresná prokurátorka podala odvolanie proti výroku o treste a to voči uloženému trestu zákazu činnosti, nakoľko súd mal obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti na doživotie, tak ako to upravuje ustanovenie § 61 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona (správne § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Odvolanie odôvodnila tým, že obžalovaný bol v minulosti trikrát odsúdený za trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 zákona č. 140/1961 Zb. v rokoch 1976, 1977 a 1979. S poukazom, že obvinený urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že sa cíti byť vinným k výroku súdu o treste zákazu činnosti zastáva názor, že mal byť uložený na doživotie, vzhľadom na § 61 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Podľa jej názoru neboli splnené podmienky, aby súd k uloženiu trestu zákazu činnosti aplikoval § 438 d Trestného zákona. Poukázala, že zákonodarca v ustanovení § 438 d Trestného zákona upravil prvotnú povinnosť súdu prihliadať na predchádzajúce odsúdenia páchatela bez časového obmedzenia. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a obžalovanému Z. Š. uložil primeraný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, za súčasného uloženia doživotného zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu vo svojom odvolaní proti rozsudku namietal výrok o vine, vzhľadom k tomu, že tento výrok je nezákonný v dôsledku porušenia ô§ 257 ods. 5 Trestného poriadku. Súčasne

uviedol, že v celom rozsahu odvoláva svoje vyhlásenie o vine s poukazom na § 257 ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko nebol poučený o tom, že jeho vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné. Namietal výrok o treste, ktorý považuje za nezákonný a nadväzujúci výrok o vine. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora obžalovaný namietal, že pokiaľ prokurátor odkazuje na odpis registra trestov, tento nie je odpisom registra trestov v zmysle zákona č. 300/2007 Z.z., nakoľko ide o súkromnú listinu, bez označenia toho, kto túto listinu vydal, resp. nie je z nej zrejmé, či ide o listinu vydanú Generálnou prokuratúrou SR. Taktiež poukázal, že nesúhlasí s výkladom prokurátorky ust. § 438d Trestného zákona.

Napadnutý rozsudok OS BA IV bol odvolacím súdom zrušený a vrátený, aby vec znovu prejednal a rozhodol. Vo svojom odôvodnení poukázal, že prvostupňový rozsudok je minimálne predčasný pre podstatné chyby konania, najmä ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí ako aj právo obhajoby. Odvolací súd sa stotožnil s odvolaním obžalovaného, pokiaľ namietal nesprávnosť postupu konania okresného súdu, keď sice urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo skutku podľa podanej obžaloby, ale nebol poučený, že jeho vyhlásenie o vine je nemenné a odvolaním nenapadnuteľné. Odvolací súd preto musel preskúmať, vzhľadom k vyššie uvedeným ustanoveniam celé konanie pred prvostupňovým súdom, pre nesprávnosť jeho postupu pred vyhlásením uznesenia o nevykonaní dokazovania podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na toto nemá vplyv ani prehlásenie obžalovaného, že vyššie uvedený súhlas o svojej vine berie späť.

V intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/42/2015 zo dňa 17. júna 2015 Okresný súd Bratislava IV v trestnej veci proti obžalovanému vykonal hlavné pojednávanie, na ktoré obžalovaný Z. Š. sa nedostavil s tým, že prostredníctvom obhajcu predložil písomné vyhlásenie, že súhlasí, aby hlavné pojednávanie sa konalo v jeho neprítomnosti. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal vo veci dokazovanie výsluchom svedkov F. X. B. Q. E., oboznámením a prečítaním listinných dôkazov a po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako i vo vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že dňa 12.10.2013 ráno si dal obrátený strik, keď išiel z Baumaxu, tak si dal nejakú bonboniéru s bonbónmi Brandy, bol hladný, celé to zjedol. Keď ho zastavili policajti, tak nafúkal. Nič na sebe nebadal. Bonbóny pozostávali z čokoládového obalu a vo vnútri bola nejaká tekutina, malo to chuť ako griotka. Strik pil okolo ôsmej, bola to sóda s vínom, dva deci vína, tri deci sódy. Viedol motorové vozidlo od záhradného domčeka do Baumaxu a naspäť, aj sa bál kvôli striku, ale nič nepociťoval, manželka telefón nebrala. Bonboniéru mal od svatky, ktorá mu ju nechala v aute. Doklady potrebné na vedenie motorové vozidla nemal z dôvodu, že bol v pracovnom oblečení na stavbe.

Svedok F. X. (príslušník PZ) vo svojom výsluchu uviedol, že čo si pamätá, vodič bol zastavený z dôvodu, že jeho motorové vozidlo nebolo osvetlené, po zastavení a na ich výzvu im vodič nepredložil žiadne doklady, čo si svedok dobre pamätá, taktiež uviedol, že z obvineného bol cítiť alkohol. Na ich otázku uviedol, že požil pred jazdou dva až tri vinné striky, následne bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom, potom bol poučený a zaistený. Na otázky obhajca svedok uviedol, že obvinený bol zaistený z dôvodu, že sa podrobil dychovej skúške s pozitívnym výsledkom nad 1 promile.

Svedok Q. E. (príslušník PZ) vo svojom výsluchu uviedol, že na priebeh si pamätá, menovaného zastavili a kontrolovali v Devínskej Novej Vsi na ulici Štefana Kráľika 4 alebo 6, presné číslo a ani dátum si už nepamätal. Sedel v aute a SMS-koval si, pričom kolega sa rozbehol za jedným autom, ktoré bolo zastavené, počas kontroly išiel za kolegom z taktického hľadiska, priestupok pravdepodobne prejednával on. Počas kontroly bol obžalovaný podrobený dychovej skúške, na výsledky ktorej si svedok nepamätal. Na otázky obhajcu uviedol, že neviem presne uviesť, ako dospeli k záveru, že obžalovaný nafúkal nad jedno promile, pravdepodobne nafúkal nad hodnotu 0,49 mg/l a preto ho zaistili. Na otázku, ako dospel svedok k záveru, že nafúkal obžalovaný nad jedno promile, ak nafúkal 0,49 mg/l uviedol svedok, že na to sú priložené k drágeru prepočítavacie tabuľky, ktoré sú súčasťou každého prístroja. Tabuľka je štandardne kalibrovaná, väčšinou je to dvojnásobok hodnoty v mg/l.

Obhajca na hlavnom pojednávaní predniesol návrhy na doplnenie dokazovania a to, aby do konania bol pribratý znalec z odvetvia súdneho lekárstva a to za účelom zodpovedania otázok ako navrhol v podaní

zo dňa 05.12.2013 č.l. 72 ako aj listinné dôkazy a to návod na použitie prístroja Alcotest Dräger, originál návodu, originál certifikátu o overení č. 328/601/45/13 vydaného Slovenským metrologickým ústavom zo dňa 18.09.2013. Poukázal, že vinu obžalovaného sa v danom konaní nepodarilo preukázať, hoci je pravdou, že v prípravnom konaní sa priznal k požitiu alkoholu, nie však k tomu, že by sa dopustil nejakého trestného činu. To či sa nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo môže posúdiť len súdny lekár, ktorý jediný pri zohľadnení rôznych faktorov ako váha, vek, vie takémuto záveru dospieť, pričom k takémuto záveru rozhodne nestačí, že obžalovaný je usvedčovaný výsledkami dychovej skúšky. Alkoholické ovplyvnenie je relevantné však vtedy, ak alkohol ovplyvňuje mozog, tzn., že sa nachádza v krvi a koľko alkoholu v krvi mal obžalovaný sa preukázať v konaní nepodarilo. Poukázal, že na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, že nebol obžalovaný odsúdený za tresty ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ale trestný čin opilstva. Súčasne poukázal na ust. § 438d Trestného zákona, že v danom prípade pre prípad, že súd uzná obžalovaného vinným sú splnené podmienky pre neuloženie doživotného zákazu viesť všetky vozidlá, pričom mimoriadnymi okolnosťami sú skutočnosti časového odstupu, nakoľko k daným odsúdeniam došlo v 70. rokoch minulého storočia a dané tresty obžalovaný vykonal.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní poukázal, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Poukázal na zápisy o dychovej skúške, na priznanie obžalovaného v prípravnom konaní, pokiaľ ide o ukladaný trest, poukázal najmä na odpis registra trestov a zabezpečené rozhodnutia súdov, žiadal, aby súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a doživotný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky žalovaného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami svedkov F. X. B. Q. E., listinnými dôkazmi - zápsmi o dychovej skúške (č.l. 32), certifikátom o overení (č.l. 33), ako aj výpoveďou obžalovaného v prípravnom konaní a vyhlásením obžalovaného podľa § 257 Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z vyššie uvedených dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vykonával v stave v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

Súd vyhodnotil obranu obžalovaného, že požil len jeden strik a potom si dal bonboniéru s bonbónmi Brandy a z tohto dôvodu nafúkal za účelovú, nakoľko nijako neoznačil, akú konkrétnu bonboniéru mal zjesť, v prípravnom konaní uviedol, že mala asi 700 gramov a obal mal doma, pričom zároveň uviedol, že bonboniéru si dal, keď išiel z Baumaxu a posledný bonbón dojedol, keď mu dali fúkať. Navyše svedkovia F. X. B. Q. E. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedli, že samotný obžalovaný povedal, že požil niekoľko vinných strikov. Súd poukazuje, že obžalovaný po porade s obhajcom urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a na nasledujúce otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c),d),f),g), h) Tr. por. odpovedal zhodne „áno“. (č.l. 123-124) .

Návrhy obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania a to pribratie znalca z odvetvia súdneho lekárstva za účelom zistenia, či sa obžalovaný skutočne nachádzal v stave vylučujúcom viesť vozidlo, a zabezpečenie originálu certifikátu o overení merania, ktorý na daný prístroj vydal slovenský metrologický ústav z dôvodu, že vo fotokópii tohto certifikátu sa píše, že jeho kópie možno vyhotovovať len so súhlasom tohto ústavu a žiaden taký súhlas sa v spise nenachádza, súd taktiež poukazuje za účelové s poukazom na certifikát o overení podľa § 15 zákona 142/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov č. 328/301/45/2013. Z uvedeného certifikátu vyplýva, že overenie platí do 20.03.2014, z čoho jednoznačne vyplýva, že v čase spáchania skutku obžalovaným dňa 12.10.2013 bol certifikát jednoznačne platný. Čo sa týka doplnenia dokazovania znaleckým dokazovaním súd poukazuje najmä na skutočnosť, že ak osoba nafúka nad 1 promile alkoholu v dychu dopustí sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a nie je potrebné znalecké dokazovanie, či sa obžalovaný nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť, navyše vykonanie tohto dôkazu by bolo aj nehospodárne.

Súd právne kvalifikoval konanie obžalovaného v súlade s obžalobným návrhom ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol aj na osobné pomery oblažovaného, keď z odpisu registra trestov súd mal preukázané, že obžalovaný bol v minulosti trikrát odsúdený za trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky a to 1/ Mestským súdom Bratislava sp. zn. 30T 109/76 zo dňa 16.04.1976 , kedy mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok, 2/ Mestským súdom Bratislava sp. zn. 5T 188/77 zo dňa 14.07.1977 , kedy mu bol uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky, 3/ Obvodným súdom Bratislava I sp.zn. 3 T 144/78 zo dňa 08.02.1979, právoplatný 21.02.1979, z kedy mu bol uložený trest zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, pričom vo všetkých prípadoch sa hľadí na obžalovaného ako na netrestaného, nakoľko všetky tieto tresty vykonal a má ich zahladené, resp. platí zákonná fikcia ich zahľadania.

Súd mal ako dôkazné listiny rozsudok Obvodného súdu Bratislava I sp.zn. 3 T 144/78 zo dňa 08.02.1979, rozsudok Mestského súdu v Bratislave sp.zn. 5T/876/78 (pôvodne sp.zn. 5T 188/77) zo dňa 14.07.1977.

Súd sa oboznámil s Rozsudkom Obvodného súdu Bratislava I sp.zn. 3 T 144/78 zo dňa 08.02.1979, právoplatný 21.02.1979, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom uznaný vinným z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest nápravného opatrenia v trvaní 6 mesiacov, 10% z odmeny obžalovaného za vykonanú prácu v prospech štátu a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov.

Súd sa oboznámil s Rozsudkom Mestského súdu v Bratislava sp.zn. 5T 876/78 zo dňa 14.07.1977, právoplatný 11.08.1977, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom uznaný vinným z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest nápravného opatrenia v trvaní 8 mesiacov, 20% z odmeny obžalovaného za vykonanú prácu v prospech štátu a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 rokov.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd zistil u obžalovaného okolnosti uvedené pod písmenom l/ - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu okolnosť, preto mu súd ukladal trest postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a v dôsledku aplikácie tohto ustanovenia vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 289 ods. 1 Trestného zákona vo výmere až 1 rok. Po aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri prevažujúcich poľahčujúcich okolnostiach súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v sadzbe do 8 mesiacov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku, spôsobený následok, dospel súd k záveru, že pre obžalovaného je primeraným trestom trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, v dolnej časti trestnej sadzby.

Trest odňatia slobody súd obžalovanému odložil na skúšobnú dobu 2 roky v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže uloženie nepodmienečného trestu na nápravu páchatel'a a zabezpečenie spoločnosti aj vzhľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za potrebný.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postava, dodržiavania spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného. Trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Zároveň vzhľadom k tomu, že ide o skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil v súvislosti s vedením motorové vozidla, tzn. v súvislosti s činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie a to pod vplyvom

návykovej látky, uložil mu i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 7 rokov.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru a po zvážení všetkých skutočností súd využil možnosť ust. 438 d) Tr. zákona, ktorý umožňuje nevziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, nakoľko v danom prípade súd má za to, že prvé odsúdenie, trest zákazu viesť motorové vozidlá bol uložený pred 39 rokmi a posledné tretie odsúdenie, trest zákazu viesť motorové vozidlá bol uložený pred 36 rokmi. Súd vzhľadom na vyhlásenie vyššie uvedených rozsudkov (z odpisu registra trestov), ako i vzhľadom na odstup času uplynutia skutkov v roku 1976, 1977 a 1978 aplikoval ust. 438 d) Tr. zákona.

Súd považuje prokurátorom navrhované uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie za neprimerane prísne, nakoľko obžalovaný 36 rokov sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a preto súd rozhodol v zmysle ust. § 61 ods. 3 tr. zákona uloženie trestu zákazu činnosti v hornej hranici trestnej sadzby uvedenej v ods. 2 . Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.